

ד:

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוהה א סמך לאין ט מלא
סמן קטן:

תורה אור השלם

1. עברו את י' בקראת
וגילו ב'קדש:תחלים ב יא
2. וישכן כבוד ה' על דר
סיני ויכסו הענן ששתימים ויקרא אל משה
ביום השביעי מתוךהענן: שמות כו טו
3. ובבא משה אל אהלמועד לדבר אהו ושמע
את הקול מדבר אליואין העדח מבין שני
הקדשים וידבר אליו:במדר 1 פט
4. ולא יכל משה לבואאל אהל מועד י' שכן
עליו הענן וכבוד ה' מלא

את הענן:

שמות כו לה
5. ויבא משה בתוך הענןויצל אל ה' וידר משה
בדר ארבעים יום

ומשנאם:

שמות כו יח
6. ויבא בני ישראלבתוך הים ביבשה והמים
לדם תמה מימינםשמות כו כב
7. ויקרא אל משהוידבר ה' אליו מאהל
מועד לאמר:

ויקרא א

גליון הש"ס

רש"י ד"ה קול לו ב'י
לפסדר שאליו: עין

מסורת הר"ס אלפא

סמן זיין:

(א) כרית ל' (ב) שבת פ"ט
ע"ש הניד' בתקום תורה
עשרת הדברות מענין כח:
ע"ש ותמלא הניד' כמו
שהניד' בל' רש"ל (ג) רש"ל
מ"ו (ד) רש"ל (ה) (תענית
טו.) (ו) (שאלות איתא
מנפ"א.) (ז) (לעיל כ:.)

הגהות הב"ה

(א) כ"י מלך דאמר בשם
בשם יומא ובשם ע"ה
דמכ"י ויקרא. ר"י כ"י
ובשם ע"ה כ"י כ"י כ"י
עשרת הדברות עליו כ"י
השביעי דהוא י"ב לחדש
דמכ"י ויקרא כ"י ולמ"ד
כ"י בשם נומה ובשם
ע"ה דמכ"י ו' לחש וזה
שעל לקבל הלכות וזה
מ' יום שפי' רש"י לך
מ"ד ה"ל: (ב) שם וזו
נעית איתא וזה וזה
באהל מועד ולא קשאי
כ"י רמי קראי אהרדי
קמאי: (ג) רש"י ד"ה
ויכסו כ"י וקדשם וזה
לך העד כ"י וזה לך
נמח: (ד) שם ד"ה למק
כ"י. מלך פרישה לשל
הנמח למחנה שביע של
היח פרישה ו' אלא
למשל לבדו בשם
ימים הלל מ"ל: (ה) שם
ד"ה לאים כ"י דפרישה
למשל הואי ולהניד:
(ו) שם ד"ה ר"י: כ"י
יום השביעי הכתובים
באן אחר עשרת הדברות
היו מ"ל: (ז) שם ד"ה
בשם ו' כ"י יום היו
ולא יומא ושלכו כ"י:
(ח) שם כ"י ד"ה נמח שהיו
מ' שלמים:

תוס' ישנים

הא איתא לך ליה עין
משפ"ה כ"י ד"ה כ"ה אלא
לשם (א) ח' הנה כשכל
מתן תורה ואפי' שעד
שלל הוקם משפט הנה
שביע מלוי לא היה כל
ק' עין כד כמו תורה אלא
ימים דלמי מתן תורה אלא
א' אמרי דביכסו הענן
למשל ח' כן משפ"ה לא
היו לו הענן כל ארבעים
יום:

(א) (מ"ל' לנפ"א.)

ויכסו הענן לה' ולא למשה שהרי כל אותן ששת ימים עלה וירד
בהשכמה לומר להם אמת ראיתם אשר עשיתי למצרים (שמות יט)
וישכ משה את דברי העם אל ה' ולמחר נאמר לו לך אל העם
וקדשם ולמחר (י) לך רד העד כ"י: ולא כ"ה בספ"ס. לומר ויקרא
אל משה לבדו אלא לחלק לו כבוד:
למק אכילה וספי' ר' נתן סבר
לה כ"י יוסי הגלילי דפרישה למשה
הוא אף לא ללמוד מכאן (י) לשל
הנמח למחנה שביע פרישה של
היח פרישה ו' אלא בשם ימים
הללו נמחקה אכילה שבעים
להיות כמלאכי השרת אכל בעלמא
לא צעין מירוק: לאים עליו:
הוא נמי סבר לה כ"י יוסי הגלילי
דפרישה למשה (י) ולהנידו מבני
אדם שחמול עליו אימה בהיותו
לבדו יצא וישים לבדו ליכנס למחנה
שביע בלוי: כמקום גילה. מתן
תורה של לוחות דמכ"י (תהלים יט)
פקודי ה' ישרים משמתי לב: כמאי
קא מילני. מה ראייה מביאין
לדבריהן: יומא סור. עשרת
הדברות ומקראי ילפי טעמיהו מל'
קמא ורבי יוסי צמכת שבת פרק
רבי עקיבא: מ"ד בשם כ"י. כ"י
נסבא הכא ופירוש היה כספרי כ"י
היכי דלא תיקשי לך לקמן ה"ל שלמו
ארבעים כ"י צמח ששבתו הלוחות:
בשם על. קבל הלוחות וזהו
מ' יום: ר' יוסי הגלילי סבר לה
כסא קמא. הלך על כרחך ששה
ימים ויום השביעי (י) על כרחך
אחר עשרת הדברות היו ופירש משה
ששה ימים ובשביעי כנס לקבל
הלוחות: ור"ע סבר לה כרבי יוסי:
הלך שביעי זה ו' לחוש היה:
כשלמא לר"ע. דאמר לא היו פרישה
התם מ' יום (י) הוא ולא יומא ושלמו
כ"י צמח כ"ד צביון שהרי ו'
ימים עברו ממנו ובשביעי עלה וכמה
שנכנס בתוך השביעי כשעלה נעכב
לירד בתוך כ"י צמח (י) שהוא מ'
שלימין: קול לו קול אליו. ושמע
את הקול מדבר אליו (נמדרג ו'
לו היה יכול לומר וכתב מדבר אליו
ללמדך שאליו לבדו היה נמשך הקול
כאלה מועד. משפ"ה המשכן נדבר
עמו מעל הכפורת לא היה הקול
נשמע לישראל דהאי קרא דישמע את
הקול כאלה מועד כתיב רישיה
דקרא ובכא משה אל אהל מועד
וג': שהוא ככל יאמר כו'. תלמוד
לומר לאמר לא אמור הדברים
אלא אם כן נתן לו רשות:
מכלל דפרישו וכו'. מהדר לעיל
מדאמר ליה רש לקיש לר' יוחנן
א' מה מלואים כל הכתוב בהן
וכו' ואזי ליה מכלל דפרישו כו':
וספסיים. פלוגתא דרבי יוחנן ורבי
כל הכתוב בהן מעכב בהן:

דבר

ויכסו הענן לה' ולא למשה שהרי כל אותן ששת ימים עלה וירד
בהשכמה לומר להם אמת ראיתם אשר עשיתי למצרים (שמות יט)
וישכ משה את דברי העם אל ה' ולמחר נאמר לו לך אל העם
וקדשם ולמחר (י) לך רד העד כ"י: ולא כ"ה בספ"ס. לומר ויקרא
אל משה לבדו אלא לחלק לו כבוד:
למק אכילה וספי' ר' נתן סבר
לה כ"י יוסי הגלילי דפרישה למשה
הוא אף לא ללמוד מכאן (י) לשל
הנמח למחנה שביע פרישה של
היח פרישה ו' אלא בשם ימים
הללו נמחקה אכילה שבעים
להיות כמלאכי השרת אכל בעלמא
לא צעין מירוק: לאים עליו:
הוא נמי סבר לה כ"י יוסי הגלילי
דפרישה למשה (י) ולהנידו מבני
אדם שחמול עליו אימה בהיותו
לבדו יצא וישים לבדו ליכנס למחנה
שביע בלוי: כמקום גילה. מתן
תורה של לוחות דמכ"י (תהלים יט)
פקודי ה' ישרים משמתי לב: כמאי
קא מילני. מה ראייה מביאין
לדבריהן: יומא סור. עשרת
הדברות ומקראי ילפי טעמיהו מל'
קמא ורבי יוסי צמכת שבת פרק
רבי עקיבא: מ"ד בשם כ"י. כ"י
נסבא הכא ופירוש היה כספרי כ"י
היכי דלא תיקשי לך לקמן ה"ל שלמו
ארבעים כ"י צמח ששבתו הלוחות:
בשם על. קבל הלוחות וזהו
מ' יום: ר' יוסי הגלילי סבר לה
כסא קמא. הלך על כרחך ששה
ימים ויום השביעי (י) על כרחך
אחר עשרת הדברות היו ופירש משה
ששה ימים ובשביעי כנס לקבל
הלוחות: ור"ע סבר לה כרבי יוסי:
הלך שביעי זה ו' לחוש היה:
כשלמא לר"ע. דאמר לא היו פרישה
התם מ' יום (י) הוא ולא יומא ושלמו
כ"י צמח כ"ד צביון שהרי ו'
ימים עברו ממנו ובשביעי עלה וכמה
שנכנס בתוך השביעי כשעלה נעכב
לירד בתוך כ"י צמח (י) שהוא מ'
שלימין: קול לו קול אליו. ושמע
את הקול מדבר אליו (נמדרג ו'
לו היה יכול לומר וכתב מדבר אליו
ללמדך שאליו לבדו היה נמשך הקול
כאלה מועד. משפ"ה המשכן נדבר
עמו מעל הכפורת לא היה הקול
נשמע לישראל דהאי קרא דישמע את
הקול כאלה מועד כתיב רישיה
דקרא ובכא משה אל אהל מועד
וג': שהוא ככל יאמר כו'. תלמוד
לומר לאמר לא אמור הדברים
אלא אם כן נתן לו רשות:
מכלל דפרישו וכו'. מהדר לעיל
מדאמר ליה רש לקיש לר' יוחנן
א' מה מלואים כל הכתוב בהן
וכו' ואזי ליה מכלל דפרישו כו':
וספסיים. פלוגתא דרבי יוחנן ורבי
כל הכתוב בהן מעכב בהן:

ויכסו הענן לה' ולא למשה שהרי כל אותן ששת ימים עלה וירד
בהשכמה לומר להם אמת ראיתם אשר עשיתי למצרים (שמות יט)
וישכ משה את דברי העם אל ה' ולמחר נאמר לו לך אל העם
וקדשם ולמחר (י) לך רד העד כ"י: ולא כ"ה בספ"ס. לומר ויקרא
אל משה לבדו אלא לחלק לו כבוד:
למק אכילה וספי' ר' נתן סבר
לה כ"י יוסי הגלילי דפרישה למשה
הוא אף לא ללמוד מכאן (י) לשל
הנמח למחנה שביע פרישה של
היח פרישה ו' אלא בשם ימים
הללו נמחקה אכילה שבעים
להיות כמלאכי השרת אכל בעלמא
לא צעין מירוק: לאים עליו:
הוא נמי סבר לה כ"י יוסי הגלילי
דפרישה למשה (י) ולהנידו מבני
אדם שחמול עליו אימה בהיותו
לבדו יצא וישים לבדו ליכנס למחנה
שביע בלוי: כמקום גילה. מתן
תורה של לוחות דמכ"י (תהלים יט)
פקודי ה' ישרים משמתי לב: כמאי
קא מילני. מה ראייה מביאין
לדבריהן: יומא סור. עשרת
הדברות ומקראי ילפי טעמיהו מל'
קמא ורבי יוסי צמכת שבת פרק
רבי עקיבא: מ"ד בשם כ"י. כ"י
נסבא הכא ופירוש היה כספרי כ"י
היכי דלא תיקשי לך לקמן ה"ל שלמו
ארבעים כ"י צמח ששבתו הלוחות:
בשם על. קבל הלוחות וזהו
מ' יום: ר' יוסי הגלילי סבר לה
כסא קמא. הלך על כרחך ששה
ימים ויום השביעי (י) על כרחך
אחר עשרת הדברות היו ופירש משה
ששה ימים ובשביעי כנס לקבל
הלוחות: ור"ע סבר לה כרבי יוסי:
הלך שביעי זה ו' לחוש היה:
כשלמא לר"ע. דאמר לא היו פרישה
התם מ' יום (י) הוא ולא יומא ושלמו
כ"י צמח כ"ד צביון שהרי ו'
ימים עברו ממנו ובשביעי עלה וכמה
שנכנס בתוך השביעי כשעלה נעכב
לירד בתוך כ"י צמח (י) שהוא מ'
שלימין: קול לו קול אליו. ושמע
את הקול מדבר אליו (נמדרג ו'
לו היה יכול לומר וכתב מדבר אליו
ללמדך שאליו לבדו היה נמשך הקול
כאלה מועד. משפ"ה המשכן נדבר
עמו מעל הכפורת לא היה הקול
נשמע לישראל דהאי קרא דישמע את
הקול כאלה מועד כתיב רישיה
דקרא ובכא משה אל אהל מועד
וג': שהוא ככל יאמר כו'. תלמוד
לומר לאמר לא אמור הדברים
אלא אם כן נתן לו רשות:
מכלל דפרישו וכו'. מהדר לעיל
מדאמר ליה רש לקיש לר' יוחנן
א' מה מלואים כל הכתוב בהן
וכו' ואזי ליה מכלל דפרישו כו':
וספסיים. פלוגתא דרבי יוחנן ורבי
כל הכתוב בהן מעכב בהן:

חנינא דפליגי כהא מילתא בעלמא תסמיים מהכא דרבי יוחנן הוא דאמר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones